

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Р, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина Вълчанова

при участието на секретаря Живка В. Манолова
като разгледа докладваното от Христина Вълчанова Административно
наказателно дело № 20235520200043 по описа за 2023 година

Производството и по [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ № 22-0327-000526/ 20.09.2022г. на Началник РУ при ОД на МВР гр.Стара Загора, РУ Р, с което на С. Ф. И. от гр.М, ул. „И.” № 38 и настоящ адрес с.XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

По съображения изложени в жалбата и в съдебно заседание жалбоподателят С. Ф. И., чрез неговата майка Н. Ю. И. моли съда да отмени обжалваното НП, като сочи доводи за това.

Въззиваемата страна не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния 7-дневен срок за обжалване и изхожда от надлежна страна, поради което е допустима.

Радневският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на [чл. 14](#) и [чл. 18 от НПК](#), намира за установено следното:

На 04.09.2022г. в 09:30ч. в гр.Р на ул. „З.“ – вход за стопански двор в посока изток, жалбоподателя като водач на лек автомобил „Ф.Г.“, с рег. № К ХХХХ АР, негова собственост категорично отказва да бъде изпробван с техническо средство „Дрегер Дръг тест 5000“ с фабр.№ ARJM-0050 за установяване на употреба на наркотични вещества и/или техните аналози и не изпълнил предписание на химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества, с което виновно е нарушил чл.174, ал.3 от ЗДвП.

При тези констатации срещу С. Ф. И. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с блА. № серия GA 676224/04.09.2022 г.

Въз основа на съставения акт било издадено и обжалваното постановление, с което на С. Ф. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал.3 пр.2 от ЗДвП.

Служебно е известно на съда, че срещу жалбоподателя С. Ф. И. има образувано и приключило ЧНД № 79/2023г. по описа на съда по предложение за вземане на принудителна медицинска мярка по чл.89 от НК. В същото производство проведено пред същия съдебен състав съдът е приел с определение № 30/03.04.2023г., влязло в сила на 11.04.2023г., че жалбоподателя страда от „Биполярно афективно разстройство. Понастоящем в ремисия. Разстройство в следствие комбинирана употреба на психоактивни вещества“, като вещото лице по ЧНД № 79/2023г. д-р Татяна Пракова категорично заяви, че към датата на извършване на деянието по настоящото наказателно производство, а именно на 04.09.2022г. жалбоподателя категорично не е могъл да носи отговорност за действията си, тъй като е бил невменяем. Състоянието покрива параметрите на категорията продължително разстройство на съзнанието. Във времето на случилото се И. не е бил в състояние да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи. Нарушени са възможностите за подредено, адекватно, акуратно и съзнателно отнасяне към обкръжаващата среда, а също и правилно разбиране

на изискванията на закона и дълга пред обществото.

Предвид изложеното съдът приема, че от доказателствата по делото безспорно се установява, че на посочените в акта и постановлението дата и място жалбоподателя И. като водач на лек автомобил „Ф.Г.“, с рег. № К ХХХХ АР, негова собственост, категорично отказва да бъде изпробван с техническо средство „Дрегер Дръг тест 5000” с фабр.№ ARJM-0050 за установяване на употреба на наркотични вещества и/или техните аналози и не изпълнил предписание на химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества, с което виновно е нарушил чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Въпреки установеното неоснователно е ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице с оглед събраните по делото безспорни доказателства, че същият към момента на извършване на нарушението е бил наказателнонеотговорен, тъй като е действал в състояние на невменяемост. В тази връзка съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо. Съгласно чл. 26, ал.1 от ЗАНН административнонаказателно отговорни са пълнолетните лица, навършили 18 години, които са извършили административни нарушения в състояние на вменяемост. Чл. 11 от ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Съгласно чл. 33, ал.1 от НК не е наказателноотговорно лицето, което действа в състояние на невменяемост – когато поради умствена недоразвитост или продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието не е могло да разбира свойството и значението на извършеното и може да ръководи постъпките си. В случая от заключението на съдебно-психиатричната експертиза, както и от заявеното от вещото лице д-р Татяна Пракова в разпита и в съдебно заседание по ЧНД № 79/2023г., безспорно се установява, че към процесното време И. е страдал от психично заболяване „Биполарно афективно разстройство. Понастоящем в ремисия. Разстройство в следствие комбинирана употреба на психоактивни вещества”, като състоянието му покрива параметрите на категорията продължително разстройство на съзнанието, поради което същият не е бил в състояние да

разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи. Предвид горното следва да бъде направен извод, че С. И. е действал в състояние на невменяемост, поради което не може да се търси вина за стореното предвид липсата на умисъл за същото. Налице са както медицинският, така и юридическият критерий, за да се приеме, че И. е бил в състояние на невменяемост, което води до отпадане на наказуемостта.

Процесното НП е издадено в нарушение на материалния закон и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН следва да бъде отменено. При този изход на делото липсва законово основание за присъждане на разноси в полза на наказващия орган, (съобразно чл. 190, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН), а разноските за адвокатско възнаграждение, каквито ако действително са били направени от страна на жалбоподателя се установяват от съответния служител и за разписка договор за правна защита и съдействие (с уточнението, че жалбоподателят И. е представляван действително от съответния адвокат). В представеното на съда пълномощно не е посочена сума, поради което и съдът приема, че липсват направени разноси. В съдебно заседание жалбоподателя бе представляван от майка си.

Предвид изложеното се налага изводът, че постановлението е издадено в нарушение на материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0327-000526/20.09. 2022г. на Началник РУ при ОД на МВР гр.Стара Загора, РУ Р с което на С. Ф. И. от гр.М, ул. „И.” № 38 и настоящ адрес с.ХХХХХХХХХХХХХХХХХХ, ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл.174, ал.3 пр.2 от ЗДвП, като **неправилно и незаконосъобразно**.

Решението подлежи на обжалване в 14–дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд Стара Загора по реда

на АПК.

Съдия при Районен съд – Р: _____